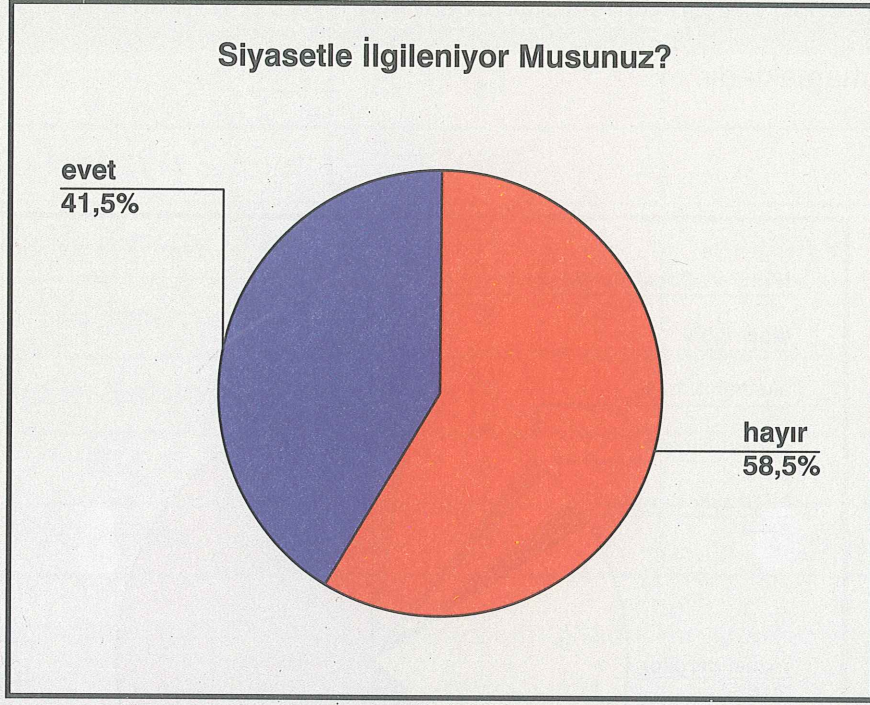
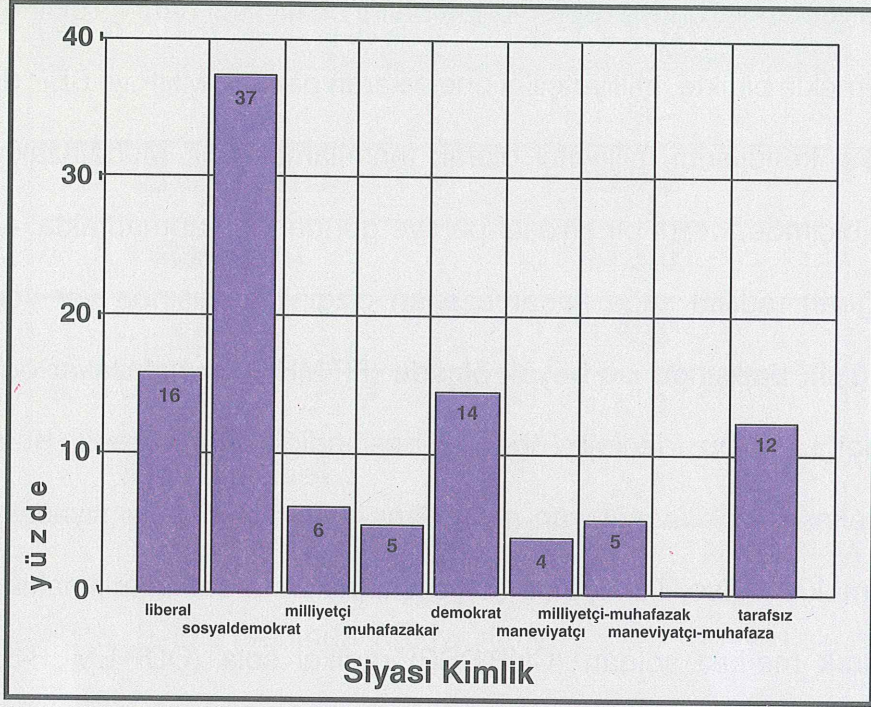

VIII. SİYASAL DAVRANIŞLAR

Eczacılara siyasetle ilgilenip ilgilenmedikleri sorulduğunda, %58.5'i ilgilenmediklerini belirtmiştir. Ancak eczacıların tamamı kendinizi siyasi yelpazenin neresinde tanımlıyorsunuz sorusuna da bir yanıt vermiştir. Kuşkusuz, seçimlere katılma oranının %90 dolaylarında süreklilik gösterdiği ülkemizde, eczacıların büyük bir kısmı oy verme davranışı da göstermekte ve temsili demokrasinin kurumlarına katılmaktadırlar. Ancak oy verme davranışının kendi başına bile siyasete aktif bir katılım tarzı olduğu düşünülmemektedir. Aynı biçimde yaşamının herhangi bir sürecinde belirli bir siyasal kimlik sahibi olmanın aktif siyasal katılımı gerektirmediği düşünülmektedir.

“Kendinizi siyasi yelpazenin neresinde tanımlarsınız” sorusu, araştırmada kapalı uçlu bir soru olarak eczacılara yönlendirilmiş, liberal, sosyal-demokrat, milliyetçi, muhafazakar, demokrat, maneviyatçı, milliyetçi-muhafazakar, maneviyatçı-muhafazakar ve tarafsız seçeneklerinden birinin işaretlenmesi istenmiştir. Bu kategoriler, aralarında geçişler söz konusu olmakla birlikte, belirli siyasal partilere de referans vermektedir. Liberal kategorisindeki partiler esas olarak merkez sağ partiler olarak tanımlanmaktadır (ANAP-DYP). Buna, Liberal Demokrat Parti gibi yeni kurulan ve oy oranları itibariyle marjinal görünen partileri de eklemek mümkündür. Eczacıların %16’sı kendilerini liberal olarak tanımlamaktadır. Sosyal demokrat partiler ise, merkez sol partiler (CHP-DSP) olarak sınıflandırılabilir. Eczacılar arasında kendilerini sosyal demokrat olarak tanımlayanlar en yüksek orana sahiptir (%37). Bir başka deyişle, her üç eczacıdan en az biri sosyal demoktrattır. Milliyetçilik, bir siyasal

kimlik olarak Türkiye toplumunda belirli bir siyasal parti çizgisine referans vermemekle birlikte, milliyetçiliği öne çıkaran partiler, MHP ve BBP'dir. Eczacıların %6'sı kendilerini milliyetçi olarak tanımlamaktadır. Muhafazaklık da benzer bir biçimde, belirli bir siyasal partiye gönderme yapmamakta, ancak merkez sağdan radikal sağa kadar uzanan çizginin bazısında yer yer (ANAP-DYP çizgisi), bazısında ise büyük ölçüde (FP-MHP) muhafazakar öğelerle eklem-lendiği, ve bu ideolojik öğeden beslendiği bilinmektedir. Kendisini muhafazakar olarak tanımlayan eczacıların oranı %5'dir. Bir siyasal kimlik olarak demokratlık ise, Türkiye'de çok çeşitli anlamlarda kullanılmakla birlikte, esas olarak merkez soldan (CHP-DSP) radikal sola (ÖDP-EMEP-SİP-İP-HADEP) kadar olan çizginin tanımlanmasında kullanmakta bir sakınca yoktur. Maneviyatçılık ise, dinsel ve geleneksel öğelerin önplana çıkarıldığı partiler tarafından temsil edilmektedir. Günümüz Türkiye'sinde bu parti, FP'dir. Eczacıların %4'ü kendisini maneviyatçı olarak tanımlamıştır. Milliyetçi muhafazakarlık ve maneviyatçı muhafazakarlık ise, birer siyasal kimlik olarak merkez sağ-radikal sağ çizgisinde yorumlanmalıdır. Kendisini bu şekilde tanımlayan eczacılar, %5 düzeyindedir. Eczacılar arasında dördüncü büyük siyasal eğilim olarak ortaya çıkan tarafsızlık ise, güncel siyaset diline çevrildiğinde herhangi bir siyasal partide aktif olarak çalışmama, üyesi olmama ve oy vermede belirli bir çizgisi olmama duruma denk düşmektedir.

Sadeleştirecek olursak, tarafsızlar bir kenara bırakıldığında eczacıların %58'i merkez soldan radikal sola kadar olan çizgide, %42'si ise merkez sağdan radikal sağa kadar olan çizgide kendisini ifade etmektedir.

Türkiye'nin En Büyük Beş Sorunu	
	%
Enflasyon	24,8
Ekonomi	16,0
Eğitim	8,2
Terör	6,9
Kirli Siyaset	6,9

Eczacılar, %40.8 oranında Türkiye'nin en büyük sorunun ekonomi olduğunu belirtmiş, bunların içinde %60.8'i özel olarak enflasyonun en büyük sorun olduğunu ifade etmiştir. Daha sonra sırasıyla eğitim (%8.2), terör (%6.9) ve kirli siyaset (%6.9) Türkiye'nin en büyük sorunları arasında ifade edilmiştir. Bir önceki veriyle karşılaştırıldığında, başta enflasyon olmak üzere ekonomik düzeyin Türkiye'nin en başta gelen sorunu olduğu kanısının hem sosyal demokrat ve demokrat çizgisinde olan hem de milliyetçi-muhafazakar-liberal çizgisinde olan eczacılar tarafından paylaşıldığı görülmektedir.

Bu Sorunlar Nasıl Çözülür	
	%
Kadroların Değişmesi	25,0
Eğitim	17,7
Çözülemez	7,4
Demokrasi	6,7
Fikrim Yok	6,1

Eczacıların dörtte biri, başta ekonomi olmak üzere, yukarıda belirtilen sorunların kadroların değişmesiyle çözülebileceğine inanmaktadır. Yaklaşık beşte biri ise, bu sorunların çözümünün eğitim olduğunu ifade etmekte (%17.7), bir başka deyişle sorunların kaynağının eğitimsizlik olduğunu düşünmektedir. %7.4'ünün bu sorunların çözüleceğine dair bir inancı yoktur. %6.1 oranında eczacı, sorunların nasıl çözüleceğine dair bir fikir belirtmemiştir ya da herhangi bir fikri olmadığını ifade etmiştir. Eczacıların %6.7'si ise, sorunların çözümünün ancak demokrasiyle mümkün olabileceğini belirtmiştir.

